

Uchwała Nr XIX/268/2019
Rady Miejskiej Leszna
z dnia 30 grudnia 2019 roku

w sprawie: nadania odznaczenia „Zasłużony dla Miasta Leszna”
Józefowi Góreckiemu.

§ 1

Na podstawie art. 6 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U .2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz § 54 ust. 2, §55, §56 Statutu Leszna stanowiącego załącznik do uchwały Nr XI/113/99 Rady Miejskiej Leszna z dnia 27 maja 1999 r., (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego Nr 59, poz. 1252 z 24 sierpnia 1999 roku ze zmianami), Rada Miejska Leszna:

nadaje

pośmiertnie Panu Józefowi Góreckiemu

O D Z N A C Z E N I E

„ZASŁUŻONY DLA MIASTA LESZNA”

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Tomasz MALEPSZY

Uzasadnienie do uchwały Nr XIX/268/2019

Rady Miejskiej Leszna

z dnia 30 grudnia 2019 roku

JÓZEF GÓRECKI urodził się 8 maja 1875 r. w Ostrzeszowie. Wraz z młodszym o cztery lata bratem Janem wyprowadził się do Środy Wielkopolskiej, gdzie zdobył zawód destylatora. W 1898 r. obaj przeprowadzili się do Leszna. W następnym roku otworzyli w mieście firmę, produkującą soki i napoje. Rozwijała się niezwykle szybko i prężnie. Dzięki zarobionym pieniądзом bracia Górecy mogli wspierać polską działalność patriotyczną, w którą się mocno obaj zaangażowali. W krótkim czasie stali się czołowymi działaczami niepodległościowymi w Lesznie. W 1902 roku współtworzyli Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół”, wspierali Towarzystwo im. Tomasza Zana. Aktywnie działali we wszystkich organizacjach polskich, m.in. w utworzonym w Lesznie w 1907 r. Związku Katolickich Towarzystw Robotników Polskich. W listopadzie 1908 r. kierownictwo tego Związku przejął Józef Górecki. Po kilku miesiącach należało tam 135 polskich mieszkańców miasta.

Inna organizacja, Towarzystwo Młodzieży Polsko-Katolickiej, powstała w 1912 r. W latach 1912–1918 kierował nim Józef Górecki. Zaangażował się także w dofinansowanie pierwszej polskiej gazety, współtworzył „Polonię” Leszno. Współtworzył także Banku Ludowy, który mieścił się w kamienicy braci Góreckich przy ulicy Leszczyńskich. Kierował polskimi komitetami wyborczymi, wspierającymi polskich kandydatów w wyborach.

W 1916 r. polscy mieszkańcy Leszna powołali Tajny Komitet Narodowy. Tworzyło go pięciu panów, w tym Józef Górecki. 20 listopada 1918 r. Tajny Komitet Narodowy ujawnił się, przyjmując nazwę Polska Rada Ludowa. Zorganizowano wiec, podczas którego m.in. wybrano delegatów na Sejm Dzielnicowy w Poznaniu, który odbył się 3 grudnia. Z Leszna wśród delegatów znalazł się Józef Górecki. Na czele Rady Ludowej w Lesznie stał Wydział Wykonawczy, w zarządzie którego także się znalazł.

26 grudnia 1918 powołano w Lesznie Straż Ludową, czyli - w pewnym skrócie - polską policję i wojsko w jednym. Dowódcą straży został Józef Górecki. Wezwano wszystkich Polaków, by do niej przystąpili. Wcześniej, bo 13 grudnia na zebraniu w kamienicy Góreckich reaktywowano TG „Sokół”.

Na początku stycznia 1919 r. Niemcy aresztowali najwybitniejszych Polaków i internowali ich: w Głogowie, Zgorzelcu, na koniec w obozie

pod Żaganiem. Zwolnieni zostali pod koniec stycznia. Wśród więźniów znalazł się starszy z braci.

W maju leszczynian znów internowano, a zwolniono 5 sierpnia. Tym razem do obozu trafili obaj Górecy. W pierwszych dniach grudnia 1919 roku leszczynianie powołali dziesięcioosobowy Komitet Obywatelski, którego zadaniem miało być przygotowanie miasta do przejścia pod polskie zwierzchnictwo. Gdy niemieccy żołnierze wymaszerowali z leszczyńskiego Rynku, Józef Górecki ze swoimi ludźmi zajął ratusz, wywiesili tam chorągwie i proporce polskie.

Później jako komendant Straży Ludowej oficjalnie powitał pierwszych wkraczających do Leszna polskich żołnierzy.

Po odzyskaniu przez Leszno niepodległości Józef Górecki wchodził w skład Zarządu Powiatu Leszczyńskiego oraz Magistratu (czyli Zarządu Miejskiego) Leszna. Był jednym z dwóch obywateli Leszna i jedynym Polakiem, który zasiadał tu i tu jednocześnie. W Zarządzie Powiatu był do 1922 r., odbyły się wtedy pierwsze pełne demokratyczne wybory. Nie kandydował w nich, skupił się na działalności w Magistracie.

W 1930 r. nadano mu tytuł Seniora miasta Leszna. To tytuł dla najbardziej zasłużonych obywateli, nadawała go Rada Miejska. Od tej pory Józefa Góreckiego określa się mianem Seniora Miasta Leszna.

W okresie międzywojennym w Lesznie działało blisko sto organizacji, stowarzyszeń, klubów sportowych. Borykały się one z problem braku miejsc do zebrań. Poza tym dochodziło do spięć - na przykład, która organizacja w pochodzie czy manifestacji w jakiej kolejności ma brać udział. W 1920 r. postanowiono więc powołać Związek Towarzystw, który będzie to wszystko koordynował i zarządzał organizacjami Leszna. Jego prezesem został Józef Górecki. Można więc użyć określenia, że „ustawiał” wtedy całe miasto.

Józef Górecki pełnił jeszcze wiele innych funkcji (tu wymieniam tylko najważniejsze). Współtworzył i w latach 1922-24 kierował powiatowym kołem Związku Obrony Kresów Zachodnich. Gdy przejmował koło, zrzeszało 15 osób, po roku już 260.

Należał też do Leszczyńskiego Bractwa Strzeleckiego, którego nazwę zmieniono później na Kurkowe Bractwo Strzeleckie. Był tam wiceprezesem. Pod koniec lat trzydziestych pełnił funkcję prezesa Komitetu Powstańców Wielkopolskich w Lesznie.

Wchodził też w skład Dozoru Kościelnego, który po 1926 r. nazywał się Radą Parafialną przy jedynym kościele katolickim, czyli świętego Mikołaja. Pod koniec lat trzydziestych postanowiono wybudować drugi kościół katolicki. Powstał społeczny komitet budowy, w skład którego wchodził m.in. Józef Górecki. Józef Górecki wraz z rodziną został przez hitlerowców w grudniu 1939 r. wywieziony do Tomaszowa Mazowieckiego, gdzie zmarł 27 marca 1944 r.

